

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV

Número 1.136

1 juny 2018

1'70 euros

la veu **de Benicarló**

L'HOSPITAL COMARCAL

EN EL PUNT DE MIRA DEL DÈFICIT SANITARI

**La llista d'espera
per a realitzar una **ecografia** a
l'hospital de Vinaròs arriba als
15 mesos**

BENICARLÓ ACULL EL VII CERTAMEN DE CICLISME ADAPTAT

1136

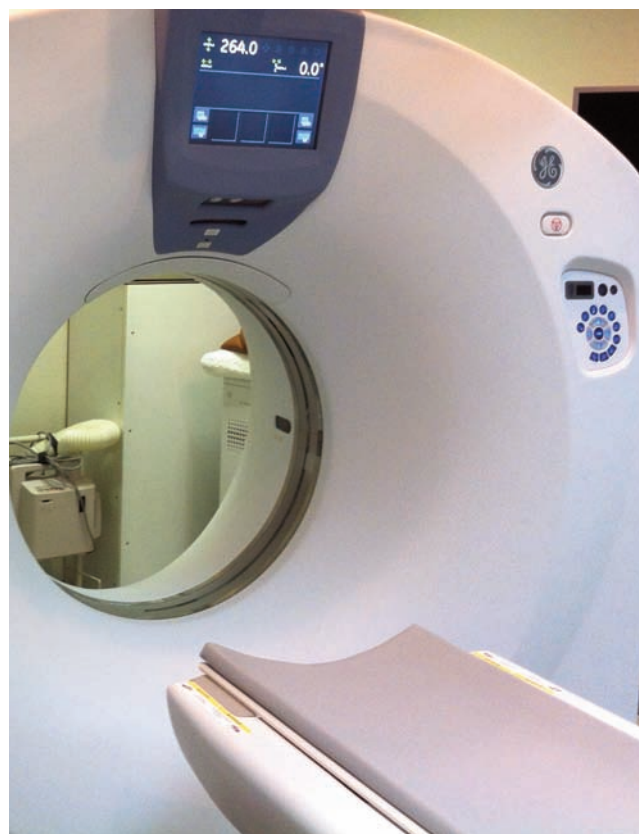
la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Picabaralla sanitària

Hem de ser clars, amb la salut de la ciutadania no es pot jugar. Dóna igual qui governa, el que cal és ficar els recursos necessaris perquè el sistema de salut valencià funcione, com a mínim, correctament. Les vides de la gent no poden ser mai números estadístics d'una planificació sanitària que, a dia d'avui, no s'està acomplint. Les llistes d'espera cada vegada s'estan fent més i més grans. Les proves diagnòstiques tarden anys i panys, i això... si t'avisen (alguns pacients no reben ni notificació). I les urgències pateixen el que el dia a dia no és capaç de cobrir col·lapsant-ne el seu ús. Als usuaris de la sanitat pública ens dóna igual qui governa, el que volem és eficàcia i eficiència. Només això. I, ara per ara, açò, no ho veiem per enlloc. L'únic que és manté inalterable, per ara, és la professionalitat del personal sanitari, cada vegada sotmés a un estrès més que esgotador. Ara bé, actuar d'aquesta manera dia rere dia, té riscos importants: crema els professionals i, el més perillós, pot provocar errades humanes. I després, l'administració, com si això no anés amb ella, amb un acte de cinisme increïble, li traspasarà la responsabilitat als professionals mèdics. Sincerament així no anem bé.

Que el PP vullga ficar-se ara les medalles de l'eficiència, criticant a tort i a dret als que ara

governen, ens sembla també un exercici d'hipocresia per la seua part, tenint en compte que el que tenim es part de la seua herència. Està clar que els Socialistes-Compromís, en dos anys de govern no és que s'hagen lluit, i molta faena els queda a fer per a redreçar la situació actual. Però això és el que volem la ciutadania. Les picabaralles entre partits no són el nostre problema, el nostre problema són les deficiències sanitàries detectades i això si que està en mans d'aquest govern solucionar-ho, aportant els recursos econòmics necessaris.

Tota la resta ni ho volem saber ni ens importa, mentre es faça la feina per a la qual van ser triats... i cobren!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL PERIODISME DE GUERRA SERÀ PROTAGONISTA A BENICARLÓ

text AB

El proper 9 de juny, Benicarló acollirà una jornada en la qual quatre reconeguts reporters de guerra explicaran les seues experiències en les zones més conflictives del món. Ricard García Vilanova, Anna Surinyach, Mònica Bernabé i el benicarlano David Meseguer seran els periodistes que participaran a «Benicarló, una mirada al món».

El regidor de Cultura, Josep Barberà, i el periodista benicarlano, David Meseguer, han presentat «Benicarló, una mirada al món», una jornada que tindrà lloc el proper 9 de juny a la sala d'actes de la Fundació Caixa Benicarló. En ella, els quatre periodistes de guerra relataran les experiències viscudes en les zones més conflictives del món en un format molt distés, per tal d'afavorir les intervencions del públic assistent.

Barberà s'ha mostrat molt orgullós perquè Benicarló pugua acollir una jornada periodística amb aquests protagonistes i ha subratllat que «aquesta jornada és un pas més que ens apropa a la capitalitat cultural que estem buscant des de Benicarló». El regidor ha volgut remarcar que «en aquests moments, en diferents llocs del món estan passant fets similars als que van ocórrer ací fa 80 anys, i és important que la gent entenga que el patiment és igual al que van sentir els nostres avis».

El periodista benicarlano David Meseguer, que també relatarà les seues experiències, ha destacat l'alt nivell dels reporters que l'acompanyaran en la jornada i ha ressaltat que «tant Ricard, Anna com Mònica són periodistes que estan en primera línia i han cobert diferents conflictes com Síria, Afganistan, Iraq, Líbia o la crisi de refugiats al Mediterrani».

La xarrada que obrirà la jornada serà «Síria des del front de guerra», en la qual el fotoperiodista Ricard García Vilanova relatarà les seues experiències i intentarà respondre a algunes de les incògnites al voltant de la guerra siriana, un conflicte que coneix de ben prop.

L'editora de la Revista 5W Anna Surinyach continuarà amb «Mediterrani, una trampa mortal per als migrants», en la qual la fotoperiodista freelance contarà

les vivències viscudes en les seues cobertures de la crisi de refugiats i migrants del Mediterrani i respondrà a qüestions relatives a aquesta crisi humanitària.

Mònica Bernabé, la cap d'Internacional del diari Ara, serà l'encarregada de seguir la jornada amb «Ser reportera al país dels talibans». La periodista relatarà la seua experiència com a corresponsal a l'Afganistan entre els anys 2006 i 2014, un dels països més perillosos del món.

La jornada finalitzarà amb «Milicianes kurdes contra Estat Islàmic», en què David Meseguer explicarà el paper clau que han exercit les guerrilleres kurdes contra l'Estat Islàmic, un tema que coneix de primera mà gràcies a haver estat cinc vegades al territori del Kurdistan.

L'HOSPITAL COMARCAL EN EL PUNT DE MIRA DEL DÈFICIT SANITARI

texREDACCIÓ

La Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública ha reconegut en una resposta parlamentària en les Corts Valencianes que la llista d'espera per a realitzar una ecografia en l'hospital de Vinaròs arriba als 15 mesos i existeixen, en aquests moments, 1.972 persones esperant a realitzar aquesta prova diagnòstica.

La coordinadora del Partit Popular i alcaldessa de Canet lo Roig, María Ángeles Pallarés, ha afirmat després de conèixer aquestes dades que “la pròpia Conselleria de Sanitat no ha pogut ocultar per més temps el desastre en el qual s'ha convertit l'hospital de Vinaròs, fruit d'una pèssima gestió que, com demostren les dades, està perjudicant a les persones del nord de la província”.

Pallarés ha assenyalat que “avui quasi 2.000 persones esperen ser citades per a una ecografia durant 15 mesos; hi ha més de 300 persones esperant 180 dies per a una colonoscòpia i més de 100 persones esperant altres 90 dies per a una endoscòpia; amb aquestes dades algú hauria d'assumir responsabilitats en lloc de voler disfressar la realitat amb cortines de fum”.

Els populars exigeixen a la Conselleria de Sanitat “solucions perquè no som ciutadans de segona i mereixem una sanitat de primera. Les actuals llistes d'espera són la constatació d'un model de gestió del pacte entre PSPV-PSOE, Compromís i Podemos que mira molt al passat mentre descarta el present i s'oblida del futur de tots els valencians”.

LES INFERMERES TAMBÉ DENUNCIEN

Per la seua part, el Sindicat d'Infermeria Satse de Castelló denuncia que l'Hospital Comarcal de Vinaròs es troba sota mínims de plantilla des de fa anys, sense que per part de la Conselleria de Sanitat s'haja contractat les promeses 10 infermeres per a les plantes ni les que es necessiten en el Servei de Farmàcia, exigides per la Inspecció de treball i Seguretat Social de Castelló. És més, segons les mateixes fonts, la direcció ha ampliat les retallades a l'àrea d'Urgències quirúrgiques durant els divendres a la vesprada i els caps de setmana.

Asseguren que «a les infermeres de quiròfan les està mobilitzant de forma sistemàtica per a cobrir la falta de personal en altres unitats i serveis del centre, en Urgències i fins i tot en Esterilització». D'aquesta manera, el quiròfan d'Urgències, en la seua jornada de vesprades, nits i caps de setmana, es queda sense

ve de la pàgina anterior

aquest tipus de professionals, ja que es troben exercint funcions en altres zones de l'hospital, que ni tan sols es troben pròximes a l'àrea quirúrgica. «Com a solució recent, se'ls ha facilitat un telèfon mòbil per a ser localitzades dins del complex hospitalari», asseguren.

Consideren que «aquesta forma de treballar podria posar en perill la vida dels pacients, doncs en situacions greus els terminis d'atenció són primordials». Per açò, recorden que els quiròfans d'Urgència precisen d'una plantilla estable, «ja que no existeix una previsibilitat que pot succeir en un moment donat». Igualment demanen que es traslladen aquests fets a la Conselleria i que es dote de personal d'infermeria de forma urgent. De la mateixa manera, afirmen que per complir ordres directes de direcció, les infermeres podrien veure's immerses en situacions delicades si ocorre algun fet irreparable. Per aquest motiu, estudien accions legals per a protegir la integritat d'usuaris i professionals.

CONSELLERIA CONTRAATACA

Davant estes crítiques, conselleria ha llançat un anunci (cortina de fum?), indicant que l'Hospital Comarcal de Vinaròs ha posat en servei la tercera planta amb l'ingrés dels primers vuit pacients. La nova planta compta amb un total de 19 habitacions individuals

totalment equipades i es destinarà a l'ingrés de pacients que requereixen algun tipus d'aïllament, com a Hematologia i els pacients quirúrgics de Traumatologia. Aquestes noves 19 habitacions d'ús individual es troben en la tercera planta de l'Hospital i estan equipades amb llit articulat elèctric, tauleta de nit, cadira, butaca i sofà-llit per al descans de l'acompanyant.

L'Hospital Comarcal de Vinaròs, asseguren des de l'administració autonòmica, va incrementar el passat mes la plantilla de sanitaris amb 22 nous professionals de diferents categories que ha permès posar en servei la nova planta, amb el que el centre augmenta la capacitat d'hospitalització i el confort tant dels pacients que requereixen un aïllament, com dels seus acompanyants. Els nous contractes inclouen 10 llocs d'infermeria, 9 llocs de tècnic en cures auxiliars i un lloc de zelador, que s'han incorporat ja a la plantilla amb caràcter permanent.

A més, la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública ha autoritzat la incorporació d'un nou facultatiu especialista en Nefrologia per a l'Hospital Comarcal de Vinaròs que ha començat la consultes ja durant aquest mes de maig. El Servei de Radiodiagnòstic de l'Hospital Comarcal de Vinaròs ha incrementat en un 14% el volum d'ecografies anuals en passar de les 7.588 realitzades en 2015 a les 8.842 del passat any 2017, la qual cosa suposa més d'1.250 proves més.

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

Sant Blai, 2
12580 Benicarló

**Llibreria Copisteria
GRÈVOL**

-Còpies B/N - Color tot tipus tamany

-Llibreria General i Musical

-Papereria

mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

BENIHORT ES FA ECO LòGICA

text NAT LIA SANZ

Benihort, la cooperativa agrícola de Benicarló, se suma a la producció ecològica en aquest 2018. Es tracta d'una les actuals apostes de la Cooperativa Agrícola Sant Isidre de Benicarló, que ja compta amb carxofa i meló d'Alger ecològic en el seu catàleg de productes, i que arriba també amb l'adquisició de dues noves naus, que ampliaran el seu espai de treball en 5.000 m2. L'objectiu de l'empresa és disposar d'una línia de producció ecològica també de tots aquells productes que ja ofereix en convencional, entre els quals es troba l'enciam, coliflor, col, així com taronges i clementines, entre uns altres.

Amb un volum de producció en 2017 de 40.000 tn de cítrics i 35.000 tn d'hortalisses, Benihort, situada al nord de la província de Castelló, és avui dia una les principals cooperatives de la Comunitat Valenciana. "Després d'analitzar la tendència dels mercats, peticions de clients i també comprovar en la passada edició de Fruit Attraction que existeix una creixent demanda d'aquest sector, des de la nostra cooperativa hem decidit fer el pas i apostar pel cultiu ecològic que tants beneficis té, tant per a la nostra salut, economia local com a medi ambient", declara el director-gerent de Benihort, Guillermo Edo.

La cooperativa de Benicarló te en aquests moments amb dos productes ecològics: la carxofa i el meló d'Alger. Tal com descriu el cap de Producció, Javier Rillo, "la nostra meta en aquests pròxims 3 anys és

arribar a una producció de 3.500 tn d'hortalisses i començar també la conversió de 4 anys per a la producció de cítrics i aconseguir així 4.500 tn. És a dir, produir en ecològic un 10% de la nostra producció convencional que anirà destinada tant al mercat interior com a l'exterior". Amb l'arribada de la primavera, Benihort ha estrenat també pàgina web www.benihort.com a través de la qual, ven alguns dels seus productes en la seua pròpia tenda online. El seu producte més popular és, sens dubte, l'excel·lent Carxofa de Benicarló amb Denominació d'Origen Protegida que té la seua temporada de producció de desembre a principis de maig.

LA FALLA EL CADUF CONTINUA AMB EL SEU ARTISTA FALLER

text i foto A. SAURA

La Falla El Caduf renova amb Palacio i Serra per tercer any consecutiu.

Enguany, la confiança dels cadufers amb els d'Oliva és doble ja que seran ells qui donaran forma i color als monuments gran i infantil dels cadufers per al 2019. El balanç de Palacio i Serra amb la Falla El Caduf en els dos anys anteriors és d'un 4rt Premi per al monument "Conte contat" i el premi de Ninot Indultat 2017 per a la figura "La Reina de Cors" a les Falles 2017 i un 2n Premi per al monument "Quin sacrifici" a les Falles 2018. De moment, encara haurem d'esperar per veure quins són els esbossos i l'aposta que fan per a les Falles 2019.

BRUSSEL·LES VOL ACABAR AMB ELS PLÀSTICS

text NAT LIA SANZ

La comissió Europea va llançar aquest dilluns una nova estratègia de lluita contra els plàstics d'un sol ús i que inclou la futura prohibició de palletes o coberts de plàstic i obligacions més estrictes per als productors. Les mesures —que hauran de ser acceptades ara pel Parlament i els Governos de la UE— intenten atallar un dels grans problemes de contaminació generats per l'home. En aquests moments, solament un 30% dels residus de plàstic d'Europa s'arreglen per a ser reciclats. I bona part del 70% restant acaba a la mar.

Cada any s'estima que acaben en els mars vuit milions de tones de plàstics. Brussel·les vol tallar el problema acudint a la seua arrel, a través d'un pla que contempla prohibir la venda de certs productes plàstics d'un sol ús. Una ambiciosa proposta que implicaria la desaparició de les prestatgeries de palletes, plats i coberts de plàstic per a ser reemplaçats pels seus equivalents fabricats amb materials sostenibles.

Perquè la idea es materialitze ha d'aconseguir primer el suport de l'Eurocambra i els Estats membres, un suport que Brussel·les confia a obtenir abans de les eleccions europees de maig de 2019. La Comissió ja ha aconseguit que els 28 aproven normes per a reduir l'ús de bosses de plàstic d'un sol ús —a Espanya, per exemple, deixaran de ser gratuïtes a partir de juliol en tots els comerços—, però ara fa un pas de més calat amb aquesta proposta.

L'eixida dels supermercats dels productes de plàstic d'un sol ús tindrà un impacte econòmic per a les empreses fabricadores, però la Comissió estima que els seus beneficis per al medi ambient o el turisme justifiquen àmpliament les noves restriccions. "Les deixalles plàstiques acaben en el nostre aire, el nostre terra, els nostres oceans i en els nostres aliments", ha alertat aquest dilluns el vicepresident Frans Timmermans.

El Centre Comú de Recerca de la Comissió —conegut per les sigles JRC— va realitzar en 2016 una completa anàlisi de les brosses que acumulen les platges europees. I la conclusió va ser que el 84% dels residus eren plàstics. A més, es donaven detalls concrets del tipus de plàstics localitzats, que ha servit a la Comissió per a elaborar un top 10 de les brosses més presents en les platges amb mesures per a reduir el seu ús.

Entre les propostes llançades aquest dilluns es planteja també la prohibició dels bastonets de cotó —excepte aquells que s'utilitzen per motius mèdics—, els palets per a remoure begudes i els pals per a subjectar

els globus. Açò no suposa que hagen de deixar d'existir, però sí que els fabricants hauran d'optar per altres materials menys nocius per al medi ambient. El plàstic pot tardar diversos segles a descompondre's, al voltant del 70% dels residus plàstics acaben dipositats en els fons marins. I ho arriben a ingerir tortugues, foques, balenes, aus i també peixos que després passen a la cadena alimentària, amb conseqüències per a la salut humana.

La proposta és menys restrictiva per a altres productes plàstics d'un sol ús, però també inclou noves obligacions per als fabricants d'envasos de menjar, gots, botelles, borses, embolcalls de caramels, burilles de cigarret, toalletes humides i globus. Tots ells hauran de sufragar una part de les despeses de la neteja de les deixalles, promoure el seu reciclatge en els casos que siga possible i participar en campanyes de conscienciació. En el cas dels envasos per a aliments, només estaran permesos si el disseny permet que les tapes i taps seguisquen fixats al recipient.

Brussel·les també estableix que el 90% de les botelles de plàstic s'hauran de reciclar en 2025. A Espanya la taxa de reciclatge dels envasos domèstics és ara del 77%, segons les dades de Ecoembes, l'entitat encarregada de la recollida i tractament d'aquestes botelles. Coca-cola, per exemple, ha recordat aquest dilluns que el seu objectiu per a 2025 és arribar al 100% de recollida dels seus envasos per al reciclatge. I ha anunciat un pla de neteja de platges i costes —en col·laboració amb un centenar d'entitats— per als pròxims vuit anys. Enguany esperen retirar 250 tones de residus.

Entre les mesures que proposa la Comissió està també un canvi en l'etiquetatge de les toalletes humides, que estan causant problemes en els sistemes de clavegueram de mig món. En estar fabricades amb fibres sintètiques, la seua eliminació a través del vàter causa importants embossos. Brussel·les proposa que aquest tipus de productes —també les comprimides higièniques i els globus— hagen de "portar una etiqueta clara i normalitzada que informe sobre la manera d'eliminació dels residus, el seu impacte ambiental negatiu i la presència de plàstics en ells".

DIA INTERNACIONAL DEL MEDI AMBIENT

text i foto

CP MESTRE FRANCESC CATALÀ

Dins de les activitats que l'escola realitza per commemorar el dia Internacional del Medi Ambient, 5 de juny, l'equip docent del tercer cicle del CP Mestre Francesc Català va planificar per al divendres 25 de maig la realització de dos projectes mediambientals: Mulla't amb la costa 2018 i Camins d'aigua.

L'alumnat cinquè i sisè va anar a observar i estudiar el tram Barranc d'Aigua d'Oliva que va des de la via del tren fins la desembocadura del barranc.

Van participar en aquesta activitat uns 50 xiquets, tres mestres i dos policies que també col·laboren en la III edició de l'Escola en rodes, tots ells van desplaçar-se amb bicicleta, i tant a l'anada com a la tornada també els va acompanyar la Patrulla Rural de Benicarló,

Els alumnes van observar el barranc i la zona de platja, van mesurar l'amplada, van dibuixar el barranc, van buscar plantes i animals característics del lloc, etc. També van aprendre a orientar-se i a usar la brúixola.

Als voltants de dos quarts de dues van anar arribar a l'escola i a l'aula va acabar d'omplir els quaderns de camp.

BENICARLÓ HOMENATJA ELS 15 ESPORTISTES MÉS DESTACATS DE L'ANY

text REDACCI

El Mucbe va acollir l'acte d'homenatge als esportistes benicarlandos més destacats de l'any, que serveix per reconèixer l'esforç d'aquests atletes que duen el nom de Benicarló arreu del món.

En concret, es va retre homenatge a 15 esportistes, al Club Mabel pel seus èxits al llarg de la temporada, tant nacionals com internacionals, i a l'IES Ramón Cid, pel seu compromís amb l'esport, els hàbits saludables i la participació als premis de la Fundació Trinidad Alfonso. Pel que fa als esportistes, es va reconeixer a Maria Añó Baca, Alba Bautista Cañas, Polina Berezina, Alba Ciurans Pozo, Noa Ros Esteller i Leire Rovira Cuartero, gimnastes del Club Mabel que han acumulat múltiples èxits aquesta temporada. També es va homenatjar a Daniel Colom Masip, per les seues excel·lents classificacions a les diferents curses de muntanya al llarg del 2018, entre les quals destaca la cinquena posició aconseguida el passat 12 de maig a la cursa MiM (60 km. /3.300 m.) de la Penyagolosa Trails, computable per al Trail World Championship.

A més, es va reconèixer la trajectòria futbolística de Víctor Esbrí Lluch, amb 23 anys al Benicarló Base Futbol i al CD Benicarló. També a Adam Fikri, per la

Es va retre homenatge a 15 esportistes, al Club Mabel pel seus èxits al llarg de la temporada i a l'IES Ramón Cid, pel seu compromís amb l'esport, els hàbits saludables i la participació als premis de la Fundació Trinidad Alfonso.

seua posició al Campionat d'Espanya de Kick light (2on classificat), en la categoria 10-12 anys de -38 kg i a Marta Noelia Lluch Escuder, pels seus èxits esportius al llarg de la temporada 2017-2018. Sergio Sanahuja Domingo va ser un dels altres esportistes reconeguts per la seua posició al Campionat Autonòmic de la Comunitat Valenciana (2on classificat) en la modalitat esportiva de Boccia BC3.

Pel que fa als atletes, no podien faltar la saltadora Cristina Ferrando Forés, pels seus resultats esportius a la Copa del Rei i de la Reina (3a classificada); Alexis Sastre Arnau, pels seus èxits esportius al Campionat d'Espanya d'Atletisme en salt d'alçada (4t classificat amb 2,14 m.) i en triple salt (6è classificat amb 15,63 m.); Carla Masip Gimeno, per la seua classificació al LIV Campionat d'Espanya d'Atletisme absolut en Pista Coberta en 1.500 m. femenins (3a classificada) i Adrián Añó Ibáñez, pels resultats esportius al Campionat d'Espanya de Duatló (1a i 3a posició al rànquing autonòmic).

RAJOY CONTESTAT

textMARC ANTONI ADELL

A la garrotada de la sentència de Gürtel, que desacredita el PP i el fa còmplice de la corrupció que tenella la dreta espanyola s'afegeix, ara, des del context internacional i per part d'una llarguíssima llista de més d'un centenar d'intel·lectuals de les universitats més prestigioses del planeta, encapçalats pel científic, investigador i professor nord americà Noam Chomsky, es posa en dubte la credibilitat democràtica de Rajoy i es demana l'alliberament dels presos polítics, a Espanya.

Així desemmascaren l'argúcia de Rajoy que pretén fer creure que tot és un affaire intern on la llei (?) ha de prevaldre (!) per damunt de tot, en mentar la (sagrada) Constitució, interpretant-la des del postulat franquista –“*España Una, Grande y Libre!*”, que el general colpista assegurà deixar “*atado y bien atado*” i per damunt –òbviament- d'una democràcia presentable i un estat de dret creïble.

A més de l'alliberament dels presos polítics, els sotassignants demanen la intervenció de la UE i denuncien que la democràcia espanyola viu els dies més foscos, d'ençà de 1978. Clar que coneixent de quin peu coixeja Rajoy i els seus sequaços no es pot esperar que entenga un tal manifest que, a més, està redactat en anglès si, a prou penes, sembla entendre la sentència de Gürtel, redactada en castellà.

RECICLATGE CONSERVADOR

textJ. GUILLEM

Amb cada detenció policial retiraven una fotografia del moble del menjador. Era la forma casolana de reescriure la seua història política que el matrimoni benicarló havia acordat. La primera fou la de *Don Carlos*. Apareixia exultant amb la xiqueta somrient en braços. Acabava de contar a la concurrència un dels famosos acudits que li donaven la fama de persona propera i que tan bons resultats li proporcionaven. La família es plaïa orgullosa narrant l'anècdota a tots els amics que els visitaren abans de la caiguda en desgràcia de *Don Carlos*. Els dolgué l'ànima l'empresonament perquè era com de la família. *Don Carlos* això, *Don Carlos* allò, *Don Carlos* tinc un cosí que...

Després va vindre la resta, encara que la duresa del primer cop l'acabaren assimilant amb la rutina prolongada dels arrestos. Un darrere de l'altre amagaren els mites polítics caiguts a la caixa dels casos aïllats. Però el dia que caigué Eduardo Zaplana s'adonaren que al final del prestatge hi havia oblidat el retrat familiar de la primera comunitat dels xiquets. El pare i la mare mudats per damunt de les possibilitats estètiques. La xiqueta de princeseta, el xiquet de marineret. La visió els horroritzà i immediatament recordaren que les festes d'agost de 2007 s'havien retratat amb Marta Sánchez als camerinos de l'annex del pavelló poliesportiu de Benicarló. L'emmarcaren tapant la proximitat de Don Carlos i la posaren a la part davantera del prestatge, amb la sensació que a partir d'ara se'ls obria una finestra per a reciclar els marquets antics.

text PATRICI GIL

CONGENIAR

Es fa curt el camí,
si la companyia es grata.
Jo per tu, tu per mi,
no res no es perd ni es mal barata.

Sempre hi ha una breu estona,
un compartir un a la vora.
Una veu suau, uns ulls de dona,
un mirar a dintre i cap a fora.

Racó poètic

Sempre un verb una resposta,
un ignot per descobrir,
un pensament, una proposta,
una finestra per obrir.

Sempre un somriure en l'acord,
malgrat esdevinguda costera.
Anem junts i estem d'acord,
se'ns fa curta la dreuera.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

D'eixe color, en tinc jo dos!

Diu la cançó aquella de Zapato Veloz, «Tengo un tractor amarillo...». Doncs ací el tenim verd, però verd com els presentadors, això sí, amb les rodes grogues. Que no siga per colors. Des que va sortir la notícia i després amb aquesta setmana amb l'article de Guillem, la veritat és que només faltàvem nosaltres per a ficar cullerada en aquesta mena d'esperpent en què han convertit alguns aspectes de la política local de rodes grosses on sembla que tot s'hi val per fer vore que s'està fent alguna cosa. Senyors governants locals, a vore si són una mica seriosos i, primer, és dediquen a fer la faena seriosa per la qual cobren (solucionar els problemes de la ciutadania, ni més ni menys), i després, si queda temps, a fer-se la foto amb el tractor, les runes d'una obra, la parada del bus a l'inrevés, les línies tortes de senyalització del camí de sant Gregori... o el que els vinga més de gust. Tant que es van queixar un dia els que ara governen de l'aprofitament mediàtic que els populars feien de tot, i ara ens trobem amb el mateix comportament però per l'altra cara de l'espill. Això sí, amb menys resolució... Vinga, va!

Alegries mal portades

Sembla ser que els seguidors, *forofos*, *hinchas*, *fanáticos*... (ells s'ho diuen així!) del Madrid, després de la Champions, no van quedar del tot contents, o sí, amb l'entorn on veien el partit de la tretzena. Doncs això, que a la zona de l'auditori, pel que sembla, es va reunir una bona colla d'aquest personal i allí no va quedar ni font ni aspersor plantat. Si us fixeu en la imatge, que ací serà en blanc i negre i a l'edició digital en coloretos, es pot vore el terra, de tot arreu, ben xop, com si haguera

caigut una bona torbisca. A vore, els aspersors, si no anem errats, es posen en marxa per regar a l'hora que tenen establerta i no en saben ni de partits de futbol ni d'energúmens que els arrenquen. Així, que ens pareixen molt bé les celebracions, però una altra cosa és fer el cafre amb el mobiliari públic, que és de tota la ciutadania.

Segurament açò només és una mostra d'incivisme d'uns pocs, però no lleva que se'ls desfoguen a ca seua quan els agafen aquests rampells. Allí almenys el que fan malbé ho hauran de pagar ells de la seua butxaca! Ací, molt ens temem, que passarà al compte general de la casa gran. No estaria de més que li ho passaren a Florentino a càrrec de la compensació pel Castor, que ja ens ha costat -i espera't, que encara no s'ha acabat-, un bon grapat de milions. Per un centenar d'eurets segur que no li cauran els anells! A vore si així els explica eixa pau i assossec de la qual tanta gala fa quan parla. I que deprenquen modos!

Incendi en un cossiet

Ja feia temps que no parlàvem dels amics de la policia municipal. Mireu, és que els hi toca fer de tot. Podem llegir en un dels seu registres: «18:02 Aviso por fuerte olor a quemado en una vivienda de la Calle César Cataldo. Se desplazan Bomberos y Patrulla. El titular de la vivienda afectada abre el domicilio junto con los Agentes. Se detecta una maceta en el terrado que se ha ido quemando posiblemente a causa de la caída de una colilla». Hosti tu, ¿no en deuen fer un gra massa mobilitzant el personal per un cossiet socarrat suposadament per una punta de cigarret? A vore, no és que vulguem ací que a ningú se li creme la casa, però ¿amb una regadora o un poal amb aigua no n'haguera hagut prou? Tanta olor devia fer? Ni que fóra de maria de la que crien als terrats...

Un gos documentat

I una altra més en què ens ha fet gràcia la forma d'expressar-se. Diu: «20 14:00 Comprobación y control de la documentación de un perro por una mordedura a menor con una lesión leve en el brazo». En principi, li desitgem desitjar al o la menor una ràpida recuperació de la mossegada de l'animal en qüestió. Després, a vore si aclarim això del control de la documentació del gos. Vinga, segur que ens direu que som uns primmirats en aquestes qüestions i que li volem traure punta a tot. No vos llevarem la raó, però és que ens ho fiquen fàcil,

ve de la p gina anterior

perquè qui devia portar el gos? O deu ser el primer gos a qui li demanen la documentació? De tota manera, ja estaria bé que alguns animals anaren amb la seua documentació... que n'hi ha cadascun! I de propietari també!

Estampes constitucionalistes

Va que ara encetarem una sèrie de boniques estampes constitucionals, dignes d'animar els esmorzars dels eurodiputats. Així, anem als diputats espanyols: resulta que una piulada de Gabriel Rufian (Esquerra Republicana) sens dubte està fent furor a la xarxa. Mireu: «Zaplana detenido. Confirmado. De la boda de la hija de Aznar solo quedan libres los camareros». I no li falta raó, no!

O aquest altre, sobre el mateix personatge, del qual l'Eugeni Alemany (cal reconèixer que té la seua gràcia), diu: «Paradoxes de la vida. A Zaplana, que tants anys va lluir un exultant moreno, el detenen ara per blanqueig». Xeic, ja té collons la cosa. Doncs, no li falta tampoc raó!

I no menys divertida, la d'*El Mundo Today* amb el titular «Zaplana dejará que las bases del PP decidan si debe ir a la cárcel o huir a Suiza». I és que ja s'ha convertit en moda deixar la responsabilitat entre els militants dels partits o fotre el camp... quan pinten bastos. De tota manera, a tot açò, resulta sorprenent, tenint en compte que el personatge era el paradigma dels que estaven en política per a forrar-se i no li passava res. No li passava res... fins que li acabà passant. Aleshores tots els del partit vinga plors que per quina raó una cosa del passat... Com si ells el temps passat el mesuraren amb carboni-14 i en milions d'anys. Fotre, ni que foren dinosaures! Quantes excuses quan els han agafat amb la mà a la caixa. Total, només per 14 o 15 imputats més que deia Mariano. No res, com els «hilillos de pastilina». Quin fàstic!

Marcelino Domingo Pruñonosa
 Pues yo me di de baja por los que están...., no por los ideales. Hace un año que soy simpatizante de Ciudadanos.

11 h Me gusta Responder

Gabriel Rufián ✓
 @gabrielrufian

Zaplana detenido.

Confirmado. De la boda de la hija de Aznar sólo quedan libres los camareros.

Eugeni Alemany
 @EugeniAlemany

Paradoxes de la vida. A Zaplana, que tants anys va lluir un exultant moreno, el detenen ara per blanqueig.
 #ANingúQueLiPasse

Zaplana dejará que las bases del PP decidan si debe ir a la cárcel o huir a Suiza

"NO LE CRITICAMOS QUE HAYA ROBADO, CRITICAMOS SU INCOHERENCIA, PORQUE ASEGURÓ QUE NUNCA LE COGERIAN", DICEN ALGUNAS VOCES DEL PARTIDO POPULAR

vidaMovida

Inauguran una línea de autobús que no se detiene en las paradas para obligar a la gente a correr detrás
NOTICIA PATROCINADA POR EL CORTE INGLES SEGUROS

Per cert, ja ho diuen que quan el vaixell s'enfonsa les rates són les primeres de fugir. I és que la dita ens ha vingut al cap al vore com, ara, el personal renega de l'origen de la casa popular que tant van dir que estimaven. Recordeu un dia llunyà, amb càrrecs institucionals, amb la mamella pública nodrint-los, que tot eren lloances? Com si els Gürtels i companyia no els engendraren quan ells manaven! I ací a ca nostra igual, mireu l'exalcalde, que ara s'ha fet simpatitzant del color taronja i ho predica als quatre vents. Això sí, matisa que la seua baixa a l'equip popular és «pels que estan, no pels

L'ESCUPTOR I PINTOR JORGE BORRÁS SERÀ EL MANTENIDOR DE LES FESTES PATRONALS

text AB

L'artista benicarlando Jorge Borrás serà l'encarregat de pronunciar el pregó inaugural de les Festes Patronals 2018. L'alcalde, Xaro Miralles, ja ha informat de la proposta a la Junta de Portaveus i el Ple de l'Ajuntament del mes de juliol en ratificarà el nomenament.

Les Festes Patronals 2018 ja tenen mantenidor. Es tracta del pintor i escultor Jorge Borrás (Benicarló, 1952), llicenciat per l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi, a Barcelona. L'artista ha desenvolupat la seua trajectòria professional a França, on ha acumulat multitud de distintius.

Entre els mèrits més destacats de l'artista, destaquen la Medalla Arts-Ciències-Lletres (una distinció que atorga el Ministeri de Cultura de França), ser membre honorari de l'Acadèmia Europea de Belles Arts de Brussel·les, haver sigut membre de l'Associació Internacional d'Arts Plàstiques de la Unesco i secretari general de l'Associació d'Artistes i Intel·lectuals Espanyols a França. A més, Borrás també forma part de l'Acadèmia Internacional de Belles Arts del Quebec, és president de la Societat d'Artistes de Vaucresson i ha sigut guanyador del premi Ciutat de La Celle St. Cloud 2014.

Pel que fa a les exposicions, l'artista benicarlando ha mostrat les seues obres a l'Ambaixada Espanyola a París, a la Galeria Notre Dame, al Museu de Rioja i a la Galeria Bortier de Brussel·les, entre d'altres.

Respecte dels principals treballs duts a terme per Borrás, destaquen la creació de medalles i escultures per a la Casa de la Moneda de París, el monument dedicat al Doctor Coll que es troba a Benicarló, la

portada de la novel·la «Los amigos de Vicente», de J. M. Robert, el trofeu per a l'Associació los Niños de la Tierra, de Yannick Noah, un bust de l'expresident de la República Francesa, Jacques Chirac, o l'obra «Cristo resucitado», ubicat a l'església de Sant Bartomeu a Benicarló.

ve de la p gina anterior

ideals». Els ideals, els manté intactes, no els ha desgastat en absolut.

I l'última per avui. Doncs no va i al nostre poble també han aparegut llaços grocs penjats? Allà, onejant al vent, a l'estació, travessant de banda a banda tota la part nova que ara estan refent. En principi, que nosaltres sapiguem, no han causat cap problema a la circulació, ni dels trens, ni dels cotxes, ni del vianants, ni res de res. Més d'un ha comentat si no deu ser una campanya encoberta del Vila-real per vore si capten nous adeptes per a l'equip groguet. Altres, com sempre, hi veuen un acte violent del CDR clandestí que opera a Benicarló. Aneu a saber!

LA BANDA A LA FESTA DE MOROS I CRISTIANS DE LLEIDA GUANYA EL PREMI A LA MILLOR DESFILADA

text

AM "CIUTAT DE BENICARLÓ "

Un any més, el passat 20 de maig, la banda de música de l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" va participar de la festa de Moros i Cristians de la ciutat de Lleida acompanyant la filada mora dels Al-leridís.

La jornada començava al migdia amb l'entrada infantil des del carrer Cavallers fins la plaça Sant Joan on al finalitzar, totes les bandes participants de forma conjunta interpretaren la tan coneguda i representativa marxa mora "Chimo" de José María Ferrero. En aquesta desfilada, l'agrupació benicarlanda aconseguia el premi a la millor banda per la seua interpretació i entrada a la plaça.

A la vesprada i després d'un dinar de germanor entre festers i músics, l'ambient festiu es palpava als carrers més cèntrics de la ciutat de la mà d'una elegant i acolorida desfilada on les els bàndols moro i cristià lliuren les seues millors gales acompanyats de les interpretacions de les diferents bandes de música.

BENICARLÓ A LA CELEBRACIÓ DELS 50 ANYS DE LA FSMCV

El passat dissabte tenia lloc a València l'acte principal de les celebracions per commemorar el 50 aniversari de la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana (FSMCV) i la Banda de Benicarló va estar present participant de manera activa.

Amb la desfilada de 277 bandes pels carrers més propers al camp del Mestalla s'iniciava una jornada festiva on els músics i les seues bandes van ser els protagonistes d'una celebració que continuava dins del camp amb diferents actuacions de les bandes municipals de les ciutats de Castelló, València i Alacant, grups de renom com Vadebo i Cashalada, la cantant Sole Giménez junt la Jove Banda Simfònica de la FSMCV, Xarxa Teatre i totes i cadascuna de les seccions instrumentals allí representades pels més de 10.000 músics de les diferents bandes de les tres províncies que aconseguiren fer-se amb 10 Rècords Guinness.

Tot un esdeveniment històric tant per a la Federació com per als participants on es va posar de manifest la importància de la cultura musical i més concretament la relacionada amb les bandes de música que hi ha arrelada a les nostres terres.

APRECIAT SENYOR,

textEL LECTOR

Enhorabona. És més, ENHORABONA. El seu Real Madrid va aconseguir dissabte passat la seua tretzena copa d'Europa, la tercera seguida. Una fita de la qual no pot presumir cap conjunt més del món. El seu equip és el millor, el més fort, el que té més mentalitat de guanyador i també el que millor represente les essències espanyoles.

Després del segon gol marcat pel galta-roig Bale, els carrers de Benicarló van esdevenir una festa. Coets, cotxes tocant els clàxons, traques, càntics, banderes al viento..., i ho van allargar, a fe de Déu, les hores que van necessitar. M'imagino com devien rabiari els barcelonistes (i en general els catalufistes) tractant d'autoconsolar-se amb la seua lliga i la seua copeta del reiet. No hi ha res més glamurós que la Champions, qualsevol equip canviaria el seu trofeu més preuat per tindre una «orejuda».

M'agrada que la gent siga feliç i Cristiano, Ramos o Casemiro van aconseguir que, per unes hores, qui sap si per uns dies, moltes persones pogueren oblidar-se de les misèries que ens envolten i a més, per què enganyar-nos, rabiaren los putos barcelonistes. Deu ser insà, però de vegades trobem més plaer en la derrota aliena que en la victòria pròpia.

Feia dies que tenien el carrer de la seu degudament guarnit per a l'ocasió. Cinc o sis fils de banderetes amb l'ensena d'Espanya, com si hagueren de fer ball, presideixen encara l'entorn. No puc deixar d'imaginar-me el goig amb què les devia penjar un dels seus socis més emblemàtics, el popularment conegut per Madriles. Segur que va ser ell l'encarregat de pujar a l'escala o si més no de dirigir l'operació. Sabien que el Liverpool no seria rival perquè a Europa el Madrid té molt de punch i, com el Cid, serien capaços de guanyar un partit transcendental fins i tot en les hores més baixes. Per això ja ho tenien tot preparat: banderes, cerveses, cançons, alegria en general.

Vosté presideix una penya que representa a Benicarló l'entitat més internacional i universal de totes, espanyoles i no espanyoles. El Real Madrid és uns valors, un esperit, una nació al darrere. No sóc seguidor del seu equip, però comprenc que la gent ho siga. A tots ens agrada guanyar; això de participar està bé per a les processons, però no per

a les competicions. I amb el Madrid ens podem sentir identificats amb el triomf. És igual que Florentino Pérez, si ens arribem a encantar, amb el seu Castor ens deixa a tots marejats dels terratrèmols o que entre tots li haguem de pagar no sé quina barbaritat de milions d'euros. És igual que Sergio Ramos siga el futbolista més expulsat de la història de totes les competicions. És igual que Cristiano Ronaldo no siga una persona de posat humil o que Santiago Bernabeu diguera que Catalunya seria bonica si no hi haguera catalans. Això últim, ben mirat, igual en són molts els que ho pensen.

Tots els equips representen col·lectius i el seu Real Madrid represente la nació espanyola fins i tot gosaria dir que amb més intensitat que la pròpia selecció. Igual que el Barcelona s'ha apropiat de la senyera, el Madrid és l'amo de la bandera d'Espanya (si pot ser, sense l'àguila de sant Joan, però si no, en molts de casos, no passa res).

PS. La temporada 97/98 el president Lorenzo Sanz va canviar la franja morada del seu escut per una de blava. No va ser un canvi merament estètic, que va! Hi ha qui diu que el color morat feia referència a la bandera republicana espanyola i uns altres asseguren que és el color que representava los Comuneros de Castilla (ja sap, Bravo, Padilla i Maldonado), uns separatistes que al segle XVI es van revoltar contra el rei Carles I. *Vade retro!*

AL LECTOR DE LA VEU DE BENICARLÓ,

text JUAN ANTONIO MAÑÁ

(En resposta a la carta publicada la setmana passada)

Estimat lector:

Li agraiïc les consideracions personals de la seua carta cap a la meua persona.

El primer cabell blanc va sorgir al primer any de començar com a polític de poble, i després de vuit anys -que sempre he cregut suficients per a un càrrec públic local-, i amb centenars de cabells blancs i menys pèl, vaig decidir que era el moment de donar-me un descans per a dedicar-me plenament a la meua família i a la meua professió.

La tornada a la vida política va ser una oportunitat d'aportar experiència a la gestió pública municipal des d'una altra perspectiva, i per a açò em vaig presentar a unes eleccions locals, on sent l'únic candidat que es va presentar, vaig obtenir el suport local, si bé és possible que algun afiliat que coneix el meu caràcter poc dúctil haguera preferit un altre.

Qui em coneix sap que no sóc poc saludador, sinó més aviat tímid i despistat, però prenc nota.

En els resultats de les passades eleccions municipals van influir molts factors, entre ells, els casos de corrupció en l'àmbit autonòmic i nacional, que van fer perdre la confiança del votant local que no va acudir a la cita com a càstig, així com l'aparició de nous partits que van arrebregar el vot del simpatitzant afí però defraudat. El resultat va ser generalitzat a escala nacional. Els qui més patim els casos de corrupció política som la gent honrada de partit que lluitem en les trinxeres, en el tracte cos a cos amb els nostres veïns.

Crec que estem en l'inici de la precampanya, i efectivament comencen a moure's les fitxes en el tauler.

Mai he sigut partidari que els alcaldes hagen de deixar obres emblemàtiques (em sembla presumptuós). Opine que moltes xicotetes coses també són importants. Però el que sí que és cert és

OPINIÓ

CARTA A...
JUAN ANTONIO MAÑÁ

Int. EL LECTOR

Senyor Mañá,

Vosté és un home bragat en açò de la política, de la política local més concretament. De fet, l'ha sentit en alguna ocasió definir-se més com a «polític de poble» que com a representant d'un partit determinat o d'una ideologia concreta. Se li han fet els cabells blancs des que l'any 95 va prendre possessió com a regidor del nostre ajuntament i s'hi va estar vuit anys, vuit, al capdavant la sempre complicada i per a mi intel·ligible secció d'urbanisme. Vuit anys deuen cremar molt en un lloc on deu anar gent que directament pregunta què hay de lo mio per una sèria que vaig heretar del pare i que me la vull molt però ai em deixaren fer-la urbanitzable encara me la voldria més. O aquell que segur que li deguera demanar, mira encara que la sortida del pàrquing de l'edifici que he fet siga per una zona de vianants, no passa res perquè així guanyo unes places més. I com aquestes coses tan estranyes, escappa i dona. I vinga rotllos i aguantar carades. Vuit anys tractant de posar ordre al sòl del nostre terme i encara ara no se n'ha sabut sortir ningú.

Després, suposo que sense deixar el partit, va prendre's una temporada de «vacances» polítiques. Clar que sí, també se dona, i fills i mare i la seua contribució al benestar de Benicarló ja havia sigut més que suficient. Temps per dedicar amb més intensitat a la faena i a casa, temps per poder passejar amb la moto sense la pressió de trobar-se ningú pel carrer que li diguera quan farem la carrera València o quan s'acabarà això de la partida Povel.

Però el que és gat sempre maule i vet aci que els seus companys de l'agrupació local del partit el van proposar per encapçalar la llista del PP a les últimes eleccions. No sé com va això, no sé si vosté va ser voluntari o des d'alguna comissió li van dir que si li venia de gust tornar-se a embolicar en fibres de cavalleries com aquestes. Sí que sé, perquè m'ho han dit a mi, que la seua elecció no va despertar les simpaties de tota la militància d'una manera unànime. Que si ja està cremat i massa vist, que si calen cares noves, que sí, al quin mal em sap dir-ho, és «poc saludador»... Siga com siga, els resultats no van ser els millors de la història del Partit Popular a Benicarló i no sé si repetirà o no.

Han passat ben bé tres anys des d'aquestes eleccions i vosté, com un senyor, ha dut a terme una política d'oposició d'un perfil de no-agressió, sense estridències. Com em sento d'orgullós dels regidors del meu poble que no fan riure com els d'altres municipis veïns que es criden i es diuen lo revés del porc als plens. Aci, llevat del conegut cas de Marcelino Domingo i Josep Barberà que m'han dit que no s'hi fan, som gent civilitzada. Però ara ja estem en precampanya. O en campanya, i diria que comence a haver més moviment. Cartes per aci, compareixences davant la premsa per allà, què fa senyora Miralles que ens enganya que han passat els anys i encara no hem aclarit un botllo. Algu m'ha dit que vosté pensa que qualsevol alcalde ha de deixar sempre una cobra emblemàtica a cada legislatura i, de moment, el govern municipal actual sembla ser que no se n'acaba de sortir això. Canya al mono.

Però si per alguna cosa l'admiro és perquè vosté deu ser un home d'unes conviccions polítiques molt fermes. Molt. Cal ser molt de dreta (el PP és de dreta, no?) per ser a Benicarló la cara visible d'un partit al qual li surten els casos de corrupció (es diu així, ho sento) de baix de les pedres. Vosté, senyor Mañá, és la imatge a Benicarló del senyor Mputo Rajoy, de donya Esperanza Aguirre, de Paco Camps i Milagrosa Martínez, de Ricardo Costa i Rafael Blanco, de Carlos Fabra i Pablo Casado, de sé fuerte Luis i de ya les hemos jodido la sanidad. I, per descomptat, de Zaplana i algun Colino. Em dirà que també de tantes i tantes bones persones, segur, ho sé, però d'aquests que li he dit, també.

PS. Per favor, si algun dia té ocasió de vore a la lideresa del seu partit aci a esta nuestra comunidad, la senyora Bonig, aconselle-li que es prenga algunes tis i tis, que amb aquests brans i aigua cara de gos xato empenyent que fa sempre en som molts els que ens posem nerviosos de sentir-la.

pàgina 8

la veu de Benicarló

que Benicarló té moltes coses emblemàtiques per a escometre amb valentia.

Per a ser afiliat del Partit Popular no necessàriament es requereixen fortes conviccions polítiques, sinó un sa sentit de lògica i de crítica. El que sí que crec que tinc és sentit de la responsabilitat pública local, i que el Partit Popular té a Benicarló afiliats i simpatitzants amb grans valors per a afrontar, amb humilitat, els grans reptes que Benicarló es mereix.

Per cert, quan veja a Isabel li traslladaré la seua recomanació d'herbes medicinals.

Quede agraiït i a la seua disposició per a prendre un café o per a parlar de qualsevol tema.

Una salutació.

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners

mail: veubenicarlo@gmail.com

ABANDÓ DE LA MAR XICA: NI QUIOSQUETS, NI MANTENIMENT

textPARTIT POPULAR BENICARLÓ

Mentre l'equip de govern de Xaro Miralles fa improbables esforços per fingir una incansable labor en pro del comerç i el turisme, arriba el mes de juny i no s'han licitat els quiosquets de la platja de la Mar Xica.

Dues oportunitats de negoci que podrien haver sigut aprofitades per a crear riquesa i ocupació, així com per a oferir un servei als estiuejants. L'explicació és tan simple com feridora per als ciutadans: falta de gestió. Però en l'equip de govern de Xaro Miralles estan massa ocupats completant el seu àlbum de fotos, un àlbum al qual ara podran afegir algunes instantànies del lamentable estat en el qual es troba la nostra estimada platja de la Mar Xica: les males herbes s'obrin camí per tot arreu des del port, on un abandonat búnquer de la guerra civil observa amb tristesa com la deixadesa i la brossa guanyen terreny a la prosperitat. No entrarem en els detalls sobre la immundícia que cobreix no només la riba, sinó tot el passeig, però resulten tristament il·lustratives les imatges d'un fatigós matalàs encallat a uns metres del mar o dels senyals de trànsit arrancades de la seua base i tombades contra l'asfalt, avergonyides pel panorama que les envolta. Les dutxes suren literalment sobre els còdols i els bancs torts semblen una fila de formigues en desbandada. L'òxid que quasi ha consumit algunes de les papereres mira de reüll cap a un flamant cartell que informa els caminants que transiten una ruta saludable, un cartell germà d'aquell al costat del que alguns regidors es van fer la fotografia en Sant Gregori, situat enfront de la infame rotonda del "chuletón". En definitiva, una intolerable injustícia contra aquest magnífic paratge que és la nostra Mar Xica i que avui ofereix un aspecte descoratjador, sense quiosquets ni cap manteniment.

ASSEMBLEA DE SOCIS

text VICENT T. PERIS

Recordo, quan era un petit infant, que alguna vegada vaig anar amb lo papa a assemblees de socis del Benicarló. Ho recordo tot com una nebulosa, i no puc dir que tinga una noció clara del que aquells actes representaven. Recordo molta assistència de gent a la que veia molt gran. Homes que fumaven faries, duïen bigotets retallats i feien una profunda olor que, en el transcurs dels anys, vaig descobrir que aquell perfum era degut a una colònia molt popular que es deia Varón Dandy (“Varón Dandy, para hombres curtidos”). Homes de futbol, que jo veia pel poble o als partits, als quals tenia un gran respecte. Podríem dir que admirava la seua dedicació i vocació cap al meu club estimat.

Tinc un record molt viu d'una assemblea que es va convocar al camp del camí la Mar. Tan viu com limitat. Els socis, i jo en companya del papa, seiem a les graderies de la tribuna, mentre que la Junta Directiva havia posat una taula i varies cadires sobre la gespa del ja desaparegut camp “Educación y Descanso”, de cara a la tribuna. No recordo qui era el president, però sí que recordo al secretari, un senyor major, que lo papa m'ha dit que era fill d'un conegut mestre que va exercir molts d'anys al poble. Tinc molt viva la imatge d'aquell senyor tan seriós, de veu profunda, amb lo seu bigotet, una alopècia consolidada i permanent cara de pomes agres, fent una exposició al voltant d'uns advocats sobre alguna cosa relacionada amb els terrenys que ocupaven aquell camp. Suposo que per culpa d'aquells picaplets i la seua mala defensa dels interessos del nostre club, es va perdre el judici. Llavors, quan aquell home tan seriós, amb cara de pomes agres i amb la seua veu profunda i emprenyada, va exposar a l'assemblea que ell havia pres bona nota dels noms dels advocats i tots esperàvem –almenys jo sí– que digués que anava a presentar una denúncia contra ells i que es prepararen perquè la seua melona seria la melena de John Lennon al costat de la que se'ls quedaria a ells, va i amolla que ell no els contractaria mai si alguna vegada hauria de buscar un advocat. En aquell moment em va caure de la tauleta i tota la meua admiració se'n va anar en orris.

Els socis preguntaven molt, s'interessaven per novetats, per fitxatges, per entrenadors. De vegades els precis i preguntes eren més llargs que la pròpia assemblea. Recordo reaccions de socis prou inexplicables, com un que va esgarrar lo seu carnet de soci i el va llançar com si fos confeti.

Tot això són records que tinc i ja els puc ben assegurar que no tenen res a veure amb l'assemblea que va tindre lloc dijous de la setmana passada. i que ja els vaig anunciar ara fa set dies. Vaig ocupar un discret lloc del saló d'actes i em vaig disposar a escoltar-ho tot. Tant lo president, senyor Baca, com lo tresorer, senyor

Ferrer, van tindre sengles intervencions molt brillants. Lo senyor president va fer un resum del que han segut els cinc anys al capdavant d'aquest gran club, així com la manera en que s'ha treballat, amb dos pilars fonamentals: jugadors de la pedrera i màxima austeritat econòmica.

Per la seua part, lo senyor Ferrer va fer una magnífica i detallada exposició d'ingressos i despeses, amb gràfics inclosos. Especialment impactant va ser un gràfic on es veia el pressupost de la temporada que va agafar les regnes del club aquesta junta directiva comparat amb l'anterior. Un descens al voltant del cinquanta per cent i que s'ha mantingut –i fins i tot rebaixat– en la resta de temporades. Una dada curiosa és que, malgrat tan gran pressupost, les posicions que va obtenir l'equip pràcticament no van variar en les temporades posteriors.

Es va destacar la col·laboració del Benicarló Base Futbol, sobretot amb l'equip amateur, filial del Benicarló, i del qual ha disposat dels jugadors que ha necessitat. Aquest equip, anomenat Benicarló “B”, ha estat totalment finançat pel futbol base.

Es va encetar el procés electoral, amb unes dates i terminis molt burocràtics, però que s'han de seguir segons que marquen els estatuts. Ara hem d'esperar a vore si hi ha alguna candidatura i, en cas que n'hi haja més d'una, eleccions.

En l'apartat de precis i preguntes només va aixecar la mà un soci per a agrair la tasca feta per aquesta junta directiva. També va intervenir un jugador per a dir que esperaven que el futur del club es resolgués amb la major brevetat. La veritat, jo m'esperava que el contingut d'aquesta intervenció hagués tingut un to més d'agraïment que no d'urgències futbolístiques. En fi...

Amb els aplaudiments del assistents, va concloure l'acte. Ja els aniré informant.

BENICARLÓ ACULL EL VII CERTAMEN DE CICLISME ADAPTAT

text AB fotos VICENT FERRER

Aquest diumenge, Benicarló acollirà el VII Certamen de Ciclisme Adaptat, una prova que serà campionat autonòmic de la modalitat. Al caràcter esportiu de la cursa s'afegeix una marcada voluntat reivindicativa per conscienciar la ciutadania sobre els drets i les capacitats de les persones amb diversitat funcional.

El regidor d'Esports, Carlos Flos, i la regidora de Discapacitat i presidenta de l'Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats (OACSE), Filo Agut, han presentat junt a Ramon Meseguer, president de Cocemfe-Maestrat, i Julia Rodríguez, de Cocemfe, el VII Certamen de Ciclisme Adaptat, que tindrà lloc el proper diumenge 3 de juny, en el marc de les activitats programades amb motiu del Mes dedicat a les persones amb diversitat funcional.

Flos ha declarat que «des de la Regidoria d'Esports intentem sempre donar suport i potenciar a tot allò relacionat amb l'esport adaptat, perquè ajuda a donar oportunitats». En aquest sentit, Agut ha remarcat que «l'esport és una eina molt bona d'integració per a les persones amb discapacitat».

La setena edició del Certamen de Ciclisme Adaptat Ciutat de Benicarló està organitzat per l'entitat Cocemfe, amb la col·laboració de la Regidoria d'Esports i la presidència de l'OACSE (Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats), a més de la col·laboració de la Diputació de Castelló. La cursa serà prova autonòmica i comptarà amb la col·laboració de la

Brigada d'Obres i Serveis, Policia Local, Creu Roja, Protecció Civil i nombrosos voluntaris.

Està previst que de 15 a 20 corredors prenguen la sortida del circuit urbà d'1,5 quilòmetres que s'ha preparat, sobre el qual es faran 20 voltes. Des de l'organització, Meseguer ha volgut animar a la gent a sortir al carrer i disfrutar de l'espectacle i ha remarcat que «és necessari extremar la precaució a l'hora de creuar els carrers per tal d'evitar incidents innecessaris».

La prova començarà diumenge a les 11.00 hores, davant de la Tourist Info. El circuit, que consta d'un total de 30 quilòmetres, recorre els carrers de Ferreres Bretó, Sant Francesc, Mare de Déu del Carme, Olivella, Rei En Jaume, Crist de la Mar, Joan XXIII i César Cataldo. A banda de l'espectacularitat de la prova i del seu caràcter competitiu, els organitzadors han volgut destacar el seu aspecte reivindicatiu i de sensibilització sobre els drets i les capacitats de les persones amb diversitat funcional que caracteritza el certamen des del seu origen.

LA QUARTA EDICIÓ DE L'AQUARUN SERÀ CAMPIONAT AUTONÒMIC

text AB fotos VICENT FERRER

La quarta edició de l'Aquarun que coorganitzen la Regidoria d'Esports i el Club Triatló Basiliscus es disputarà en diferents categories que permetran la participació d'especialistes, aficionats, xiquets, i fins i tot famílies al complet.

La cursa, que integra natació i carrera a peu, es disputarà el 9 de juny a la platja del Morrongo. Els participants podran optar entre participar individualment o en categoria relleus, en diferents distàncies que adapten l'esforç a qualsevol franja d'edat (des de les categories infantils fins als veterans) i estat de forma. La prova, a banda de mantindre la seua tradicional vessant popular, enguany serà campionat autonòmic tant en categoria masculina com femenina.

Els representats del Club Triatló Basiliscus, Julio Sánchez i Javier Traver, han explicat que «els atletes federats han de formalitzar les inscripcions a través del web de la Federació Valenciana de Triatló, mentre que

els aficionats ho han de fer a través del web del club, totes dos amb data límit del 6 de juny». Els responsables del club han assenyalat també que «enguany hem fet un circuit que no inclou cap via pública, per tal d'interferir el menys possible en el trànsit» i han anunciat que «la prova ja compta amb 200 inscrits en la competició escolar i amb 50 per al campionat autonòmic». Tota la informació sobre la prova, a www.triatlobasiliscus.com i www.triatlocv.org.

L'ESCOLA INFANTIL "MENUTS" COLABORA AMB L'ESCOLA DEL CNB

text i foto CNB

Dintre de les activitats que es fan a l'escola de formació del Club Natació Benicarló s'inclouen les classes de natació per als xiquets de la guarderia MENUTS de Benicarló.

Ja la temporada passada, va començar esta fructífera col·laboració entre el Club Natació Benicarló i l'esmentada guarderia.

Des del mes d'abril, un grup de 28 xiquets de 2 i 3 anys d'edat, en les instal·lacions de la piscina-spa del port de Benicarló, reben, setmanalment, les seues primeres classes de natació. Els de 2 anys ho fan, encara, acompanyats dels seus pares. Les experimentades monitores del club, Isabel Muñoz i Merche Senar, posen tots els seus coneixements en ensenyar els fonaments bàsics de la natació als xiquets. Alguns d'ells, amb els anys, arribaran a ser, els futurs nedadors de competició del Club Natació Benicarló i, els altres, hauran aconseguit aprendre a nadar.

TROFEU AQUÀTIC A CASTELLÓ

El Club Natació Benicarló va participar, el darrer cap de setmana, al trofeu Aquàtic a la piscina municipal de Castelló.

Aquest trofeu, que va reunir a 446 nedadors, es disputa en piscina de 50 metres (olímpica) i amb cronometratge electrònic i és una bona pedra de toc per

a calibrar l'estat de preparació dels nedadors abans de començar la fase principal de la temporada: els campionats d'estiu, de totes les categories.

L'equip de CNB, dirigit per Myriam Martínez va presentar a 14 nedadors: Dylan Villanueva, Sergi Saura, Héctor Castillo, Clara Salvador, Óscar García, Sara Troncho, Laura Verge, Maria Verge, Júlia Barrachina, Marina Segura, Ester Segura, David García, Blanca Pérez i Maria García.

Entre els de Benicarló va haver algunes millores de marques personals i mínimes autonòmiques. L'actuació més destacada va ser la de Júlia Barrachina, que va obtenir la medalla de plata a la prova dels 100 lliures, amb un temps de 1.01.38 E, a menys de 2 dècimes de la mínima nacional i que li suposa un nou rècord històric del Club Natació Benicarló.

L'ALEVÍ DEL CLUB BÀSQUET BENICARLÓ, CAMPIÓ AUTONÒMIC

text i foto VICENT FERRER

Dissabte passat, a Mislata, l'equip aleví del Club Bàsquet Benicarló va jugar la final autonòmica preferent, contra un gran rival l'O.P.B Gandía A.

Els joves benicarlandos van demostrar, una vegada més, que són capaços de grans coses, aconseguint la victòria, per un contundent 82-55. A més el jugador cadufero Daniel Salvador va ser nomenat M.V.P de la final. Felicitats, xics.

Drets lingüístics

7^é

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

el tempir